

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE, DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL :
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an ;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

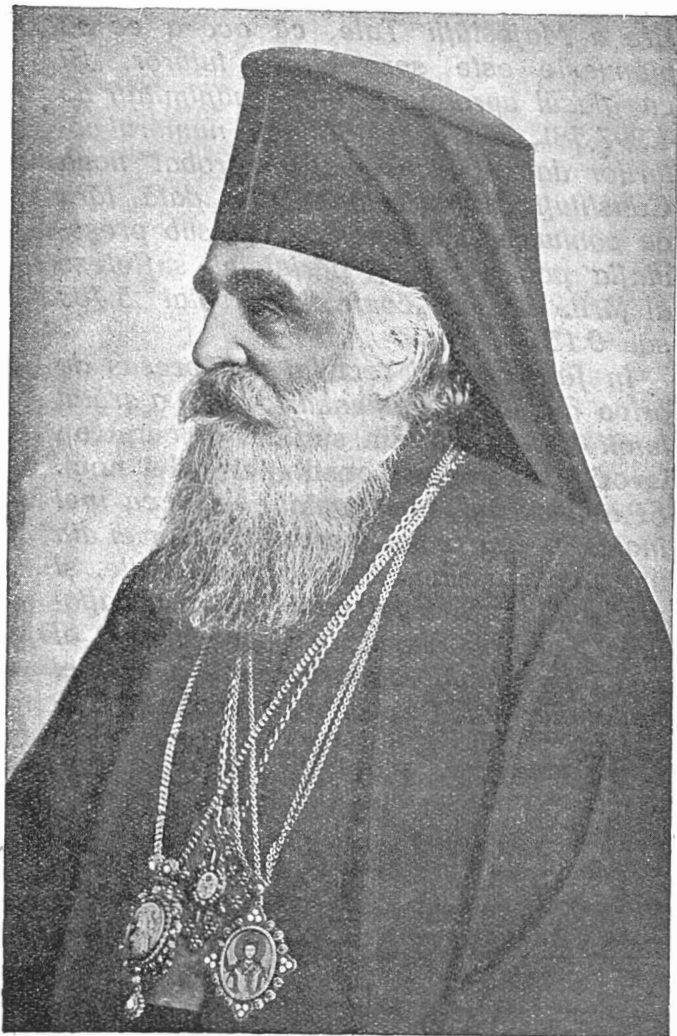
CUVÂNTUL I. P. S. PATRIARH, ROSTIT LA CEREMONIA PROMULGĂRII NOUEI CONSTITUȚII LA PALATUL REGAL, ÎN ZIUA DE 27 FEBRUARIE 1938

MAJESTATE,

În lumea creștinătății de pretutindena, cea mai mare sărbătoare, praznicul praznicelor, este ziua Învierii Domnului, care a prăbușit o lume veche — plină de patimi — și a scos omenirea la limanul de mântuire a unei lumi noi, lumea iertării și a iubirii, adică a celor mai sublime virtuți creștine și celăfenești. În ziua învierii pretutindena răsună armonia melodică a neîntrecutei cântări din Sf. Scriptură a Bisericii ortodoxe: „Să iertăm toate pentru înviere... și unii pe alții să îmbrățișem... să zicem fraților și celor ce ne urăsc pre noi“...

Când d. Ministru de interne, A. Călinescu, mi-a anunțat rezultatul plebiscitului, — între altele — mi-a spus cum — în multe părți și mai ales în Ardeal — alegătorii au mers la plebiscit în chipul cel mai sărbătoresc — cu cântări, cu muzici și fanfare; mulți au lăcrămat de bucurie, iar alții — în semn de obștească înfrățire — s'au îmbrățișat unii pe alții.

Am văzut eu însumi aici, în București, lacrimi eșite din isvorul unui adânc patriotism, când s'a aflat rezultatul plebiscitului. Aceasta este cea mai puternică dovadă, cum în-

I. P. S. PATRIARH DR. MIRON I, al României

stinctul sănătos și o matură judecată politică a nobil-cugetătorului nostru popor privește în Noua Constituție și în nouile orânduiri ce am făgăduit a le îndeplini, o stârpire a relelor, o îndreptare a relelor din trecut, o eră de mântuire a țării, de salvare a adevăratelor ei interese, o înnoire a întregii noastre vieți de Stat, cu un cuvânt o înviere spre o epocă de mai multă ordine, de mai liniștită muncă și deci de propășire cu pași mai repezi.

SIRE,

Cu simțăminte de adâncă supunere și loialitate, dar și cu bucuria unui tineresc entuziasm, am istorica mândrie a Vă raporta în numele întregului Guvern, că Cetățenii României și națiunea română au înțeles-pestă orice așteptare-eroica hotărâre a Majestății Tale, că aceea ce se plănuște este spre binele tuturor. Și cu glasul aproape al unei unanimități de 4.297.581, sau de 99,87%⁰ din numărul voturilor date, „a acceptat și aprobat“ noua Constituție a Majestății Tale, dată țării cu conlucrarea Guvernului de sub președinția patriarhului și părintelui sufletesc al țării, iar în „contra“ au votat 5.483 sau 0.13%⁰.

În fața acestui rezultat mai presus de orice așteptare, națiunea română a arătat lumii întregi, că din sufletul ei curat au isvorit principiile Constituției celei noi. Și aceasta au documentat-o — nu că mai înainte — prin votul reprezentanților ei din un simplu parlament în camere unite, și nici chiar prin votul unei „adunări naționale“, ci prin glasul aproape unanim al celei mai democratice expresii a voinței naționale, adică pe cale de plebiscit (Helvețian).

MAJESTATE,

Astăzi s'a distrus hidra cu 29 capete electorale, care a învrăjbit fără niciun folos pe toți spre paguba țării întregi. Astăzi s'a rupt pânjenishul de pe ochii cetățenilor României întregite, ca să vadă limpede de unde le vine mântuirea; dela eroica hotărâre a Majestății Tale și dela înțelegerea rosturilor unei țări și a adevăratelor ei interese. Astăzi s'a mai distrus: zarva împărecherilor, ura, certele, bătăile electorale și chiar omorurile; și în locul lor se va întrona liniștea, ordinea, munca liniștită, pacea și unirea, peceluite de frățeștile îmbrățișeri ale poporului ca în timpuri legendare.

SIRE,

Fii mulțumit, fii chiar mândru că — inspirat de geniul neamului românesc — ai avut darul a simți adevăratul puls al poporului și cu eroică hotărâre ai știut da țării o nouă așezare la temelie ei.

În numele celor 4 303.064 alegători și ai țării întregi, depun la treptele Tronului adâncă lor mulțumită plină de cetățenească loialitate și devotamentul plin de admirație al tuturor.

Iar tu — nație română — în frunte cu conducătorii tăi de sus până jos, — acum la muncă constructivă pe toată linia, așezând pe fiii României etnice și latine în drepturile firești ale moștenirii părintești. La muncă serioasă, ca să facem cu ajutorul tuturor din scumpa noastră Românie o țară cât mai tare în lăuntru și mai respectată în afară. Dumnezeu cu noi, cu Regele nostru și Țara lui.

Trăiască România-Nouă!

Trăiască Ctitorul ei: Regele Carol II!

MIRON,

Patriarh al României

P A S T O R A L A

INALT PREA SFINȚITULUI PATRIARH AL ROMÂNIEI D. D. MIRON

Pentru îndemn la liniște, pace, bună frățietate și supunere față de legi și autoritate și R Â N D U I A L A rugăciunilor pentru deslegarea de jurăminte

HOTARÎREA SFANTULUI SINOD
luată în ședința sa de la 23 Februarie 1938

Sfântul Sinod dispune ca în ziua de 13 Martie a. c., când se prăznuiește Duminica Ortodoxiei, în toate bisericile din țară să se officieze cu mare solemnitate Sfânta Liturghie la care vor lua parte poporul, fruntașii și autoritățile locale.

La ectenia cea mare, înainte de Evanghelie, preoții vor adăoga cererile pentru pace și desrădăcinarea urii, după formularul alăturat.

După citirea Sfintei Evanghelii, preoții vor citi credincioșilor pastorala I. P. S. Patriarh pentru îndemn la liniște, pace, bună frățietate și supunere față de legi și autorități. Va urma îndată ectenia întreită la care se vor adăoga cererile de deslegare și de îndurare, iar după vozglas îngenunchind tot poporul, preotul va ceti din fața altarului rugăciunea pentru deslegarea credincioșilor de jurămintele făcute în afară de cele rânduite de legile țării.

Pentru conformitate

Pr. GH. VINTILESCU

Directorul Cancelariei Sf. Sinod

Nr. 404/938

Miron,

Din mila lui Dumnezeu Patriarh al României, Președintele Sfântului Sinod al Bisericii autocefale Ortodoxe Române, Președintele Consiliului de Miniștri. Tuturor credincioșilor Bisericii ortodoxe române din întreaga patriarhie:

Har și pace de la milostivul Dumnezeu, iară de la Noi doriri de bine și de sănătate.

Noul Guvern, numit de M. S. Regele Carol al II-lea, sub președinția Noastră, în „Manifestul“ său către țară de la 11 Fevruarie 1938, cere — între altele — tuturor cetățenilor: „*Curmarea luptelor de desbinare, și a tuturor acțiunilor de ură și de ațâțare între frați, lupte care slăbesc forțele naționale, în loc să le închiege și să le*

întărească, pentru a birui greutățile vremurilor și a împrăjurărilor, adeseori foarte critice. Mai cere unire și patriotică armonie în jurul intereselor țării și ale neamului“. Iar în alt loc sfătuește și îndeamnă pe toți la „*desarmarea tuturor patimilor și încetarea tuturor luptelor lăuntrice... Pace și Unire în toate sufletele românești de pe tot întinsul țării“.*

Orice bun creștin simte din întâia clipă, că sfaturile de mai sus sunt povețe evanghelice, a căror provăduire printre oameni este cea mai înaltă misiune și datorie a Bisericii creștine și chiar a celorlalte culte. Deci nu ne îndoim, că mai ales Biserica ortodoxă română — care este Biserica dominantă a statului român și care totdeauna — nu numai s'a identificat cu interesele vitale ale neamului și ale țării —, ci a conlucrat de la începuturile poporului român și până azi la consolidarea temeliiilor lor, — abia așteaptă să-și intensifice, adecă să-și mărească munca de toate zilele, ca virtuțile creștinești de mai sus să le sădească și cultive prin clerul ei în sufletul tuturor credincioșilor, ca să aibă și de astădată belșug mare din roadele liniștei și ale ordinei, ce trebuie să existe pe toate planurile patriei, astăzi atât de învrăjbite și chiar îndușmănite de frământările dintre alegătorii împărțiți în peste 20 partide politice. Și e dureros, că mai ales numai noi — Românii — ne înfățișăm înaintea țării și a lumii — care privește spre noi — certați, înperchiați, învrăjbiți; ba adeseori dușmăniile au degenerat în bătăi, chiar omoruri regretabile, pe când cetățenii neromâni sunt închiegați, uniți, solidari în jurul intereselor lor obștești. Asta este de-a dreptul o „rușină națională“, care are drept păgubitoare urmare: scăderea autorității însăși a națiunii române, creditoarea Statului român.

Așa ceva nu se mai putea admite. Deaceea la bătrânețele mele m'am simțit dator a urma la chemarea M. S. Regelui: de-a primi locul de răspundere al Președinției Consiliului de Miniștri; și mă simt fericit de a oferi munca mea și experiențele mele la așezarea țării pe temelii noi, de liniște, de ordine, de disciplină socială și de autoritate legală; iar—alături de mine—trebuie să steie toți Prea Sfinții Ierarhi ai Sfântului Snod,

întreaga Biserică și toate organele bisericești de de jos până sus, conlucrând — ca totdeauna în trecutul țării — la salvarea ei în clipe grele, cari trebuiesc ușurate și înlăturate, asigurând tuturor cetățenilor putința unei munci liniștite, productive și rodnice.

Deacea ca toată suflarea românească și cetățenească să vadă că o eră nouă de frăție, de iubire evanghelică, de pace, de unire și de armonică conviețuire și conlucrare, că o eră nouă de românească și cetățenească viață de obște începe în toată țara, — și ca această temeinică învoire să o simtă toți fiii neamului și ai țării, — am aflat de bine — în deplină înțelegere cu Sfântul nostru Sinod al Sfintei Biserici din Patriarhia română, a dispune, ca în toate bisericile noastre din cuprinsul Patriarhiei, să se officieze în Dumineca Ortodoxiei (13 Martie 1938), o Sfântă Liturghie sărbătorească, la care să fie din bună vreme chemați toți credincioșii Bisericii, împreună cu toți fruntașii și reprezentanții autorităților oficiale din localitate.

La această Sfântă Liturghie să se citească rugăciuni creștinești de iertare a supărărilor, ce în trecut le-am cășunat unii la alții, de înfrățire de pace, de unire sub un singur steag, acela al maicii noastre a tuturor, care este ascumpa Românie zidită pe jertfele celor mai buni moși, stămoși și fii ai neamului. Aceștia și-au jertfit viața pentru noi cei de azi, nu ca să ne certăm și să ne divizăm în tabere de protivnici și dușmani, ci ca să muncim frățește întru a face din țara noastră o Românie fericită, bogată, tare înlăuntru și cinstită în afară, cum să nu fie alta în aceste părți.

Iară la urmă — înghenunchind toți — să adauge rugăciunea pentru deslegarea generală a tuturor de *jurămintele* ce le-au făcut în afară de jurământul față de Regele țării, de Patria română și de alte jurăminte legiuite pentru cinstea și conștiințozitatea în slujbele ce ocupă.

Români și Iubiți Creștini,

Acum a sosit din nou clipa solemnă, în care avem toți sfânta datorie: ca

*Să dăm mână cu mână
Cei cu inima română...
Ca 'ntre noi să nu mai fie,
De â' flori și armonie.*

Și astfel pe pământul scumpei noastre României, — scăpată și smulsă din vârtejul frământărilor politice și a luptelor fără de folos și păgubitoare dintre frații din comune, din județe și din întreaga țară, — și cârmuită de energicul nostru Rege Carol II și condusă de guvernul său, descătușat din legături lăaturalnice și călăuzit numai de propășirea țării, să se încingă de-alungul și de-alatulei ei

*O muncă sfântă și harnică
și de bunuri darnică,*

o muncă frățească, productivă și rodnică pe toate terenurile de activitate publică. Astfel, de bună seamă, țara va propăși și se va întări, ceea ce va produce mulțumire în sufletele și casele tuturor, și va aduce belșug, care să nu fie risipit cu ne-cinste, ca în durerosul trecut, în atâtea cazuri. Dar — ca să ajungem la această țință se cere, ca toți fiii țării, mai ales fruntașii ei — înoiți în gând și simțăminte, să-și deie — fiecare la locul unde este și trăește, întreg ajutorul și toată conlucrarea — disciplinată, isvorită din cel mai curat entuziasm pentru neam și patrie — pentru întărirea, înălțarea și înflorirea ei.

Iară Mult Milostivul Dumnezeu, văzând că ne lăsăm călăuziți de sfințele Lui povețe și evanghelicele învățături, și că prin iubire și înțelegere toți dovedim că suntem ascultători fii ai Săi, va vărsa mila, ajutorul și binecuvântarea Sa asupra noastră, a familiilor noastre, a vetrelor și caselor noastre, asupra câmpurilor, atelierelor, a slujbelor și a muncii noastre de pretutindenea. Și atunci — după cuvântul Sf. Apostol Pavel (Filipeni, IV-7), „pacea lui Dumnezeu, care covârșește toate, va păzi inimile și cugetele voastre întru Hristos Iisus“, acum și pururea. AMIN!

Al vostru al tuturor de binevoitor

MIRON

București, 13 Martie 1938,

în Sfânta Duminecă a Ortodoxiei.

R Â N D U I A L A

rugăciunilor de deslegarea jurămintelor neîngăduite de legile țării

LA LITURGHIE

ECTENIA MARE

După cererea: Pentru cei ce umblă și călătoresc pe uscat, pe ape, se adaugă:

I. — Pentru ca să curățească pre robii săi — fii sfintei noastre Biserici și ai neamului nostru românesc — de toate păcatele și fărădelegile, cari

surpă dragostea și unirea dintre ei, și cu puterea și lucrarea harului Sfântului Duh, să se zidească iarăși pacea, în sufletele lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluește.

II. — Pentru ca să se desrădăcineze dintre robii săi toată ura, zavistia, neunirea și toată patima,

care strică iubirea între frați, iar dragostea nefă-
rnică și desăvârșită să se întemeze între ei,
Domnului să ne rugăm.

Strana : Doamne miluiește.

Apoi continuarea : Pentru ca să ne mântuim...

Vozglas : Că Ție se cuvine...

DUPA EVANGHELIE

Preotul citește în fața credincioșilor pastorală
I. P. S. Patriarh.

Apoi ectenia : Să zicem toți... și celelalte, până
la : Incă ne rugăm pentru fericiții. . . , după care :

I. — Incă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu nostru să caute, dintru înălțimea sa cea sfântă, asupra robilor săi, credincioșii sfintei noastre Biserici și ai neamului ; și inimile lor, însetate de dragoste și rănite de spinul urii de frați, să le roueze cu darul prea Sfântului său Duh, pentru ca iarăși să aducă rodirile cele bune și de folos neamului nostru, degrab să ne auză pre noi și cu milostivire să-i miluiască pre dânsii.

Strana : Doamne miluiește (de trei ori).

II. — Incă ne rugăm ca desăvârșiți întru iubire să arate pre robii săi și să-i învrednicească pre dânsii de dragoste între ei și către aproapele, înflăcărându-le sufletele și inimile către pacea cea adevărată, care este după voia sa cea sfântă, degrab să ne auză pre noi și cu milostivire să-i miluiască pre ei.

Strana : Doamne miluiește (de trei ori).

Apoi continuarea : Incă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri...

Vozglas : Că milostiv...

Apoi îndată ingenunchind, preotul citește dintre ușile împărătești :

RUGACIUNEA

Doamne, Dumnezeu nostru, cea ce ai stricat

peretele cel din mijloc al vrajbei și ai dat pace neamului omenesc.

Insuși, Stăpâne, dăruiește și acum, pace robilor tăi, binecredincioșii fii ai neamului și ai sfintei noastre Biserici ortodoxe ; înrădăcinează întru dânsii frica Ta și dragostea unuia către altul o întărește ; stinge, cu milostivirea Ta, dintre dânsii, toată prigonirea și toată ura și depărtează dela ei toată sminteala și îndușmămirile venite din uneltirea celui rău ; păzește-i de toată îmbulzeala văzuților și nevăzuților vrăjmași, și — totdeauna — spre dragostea cea către Tine și către aproapele, îi călăuzește, învrednicindu-i, astfel, de bunătățile Tale cele făgăduite și veșnice.

Iar dacă cineva dintre fiii poporului nostru românesc s'a legat pre sineși cu jurăminte nelegiuite, din a lor pornire, sau din îndemnul altora, ne rugăm — și pentru aceștia — bunătății Tale celei nemărginite, să le dai lor mila Ta, deslegându-i de orice legătură ce este asupra lor ; să le ierți, mult milostive Doamne, greșala făcută cu știință, sau cu neștiință. Că tu ești cel ce deslegi pre cei legați și ridici pre cei surpați, nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor împovărați.

Așa, Doamne, Împărate al împăraților, după cuvântul Tău, primește rugăciunea noastră a nevrednicilor robilor Tăi, pe care o înălțăm pentru Regele nostru Carol al II-lea, pentru binecredincioșii dregători și ostași ai scumpei noastre patrii și pentru poporul nostru, pe cari bine-i păzește și-i întărește pe fiecare în chiemarea sa de folos țării ; ca să putem petrece viață lină și fără gâlceavă, întru toată curăția și buna credință, și să strigăm cu îngerii, zicând : Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, între oameni bună voire.

Vozglas : Că Tu ești pacea sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm : Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

CĂTRE ADEVĂRATUL CULT AL MUNCII CU PRILEJUL PASTORALEI I. P. S. PATRIARH

Pastorală adresată țării de I. P. S. Patriarh Dr. Miron, în preziua Duminicii ortodoxiei, pe lângă îndemnurile călduroase la pace și armonie între toți fiii țării, culminează printr'o simțită apologie a virtuților muncii colective.

Înaltul Ierarh dorește țării — să fie încinsă de-a lungul și de-a latul ei, de „o muncă sfântă harnică și de bunuri darnică“ — o adevărată „muncă frățească și rodnică pe toate terenurile de activitate publică“.

E un deziderat care ar trebui să devină într'adevăr cultul și dogma de temelie a statului.

Am dori ca acest îndemn, investit cu înalta autoritate a șefului spiritual al bisericii naționale, să se instăpânească cât mai adânc în toate cugețele românești, și ceea ce constituie azi o fericită viziune în pastorală Sinodului, să fie — odată cu începutul primăverii — o preocupare de căpetenie a întregului neam.

Și aceasta, pentru că dela război n'a fost partid sau guvern, sau ministru într'un guvern, care să fi renunțat la enunțarea celor mai încărcate programe și îndemnuri de muncă.

Toți cereau „muncă constructivă“ și toți se închinau principal „muncei-salvatoare“, pe care o sacrificau apoi cu ușurință intereselor personale, sau de partid, sau chiar intereselor în totul streine marilor nevoi, dureri, sau imperative naționale.

Așa s'a ajuns la sleirea, și neîncrederea față de dogmatismul programatic și de ideologie verbală a politicianismului.

Dacă partidele se schimbau prin perindări încete sau mai zorite, în schimb țara secătuită ca organism național și pauperizată cu desăvârșire, după urma atâtor experimentări economice, a ajuns

refractară la îndemnurile atâtor îndrumători improvizăți.

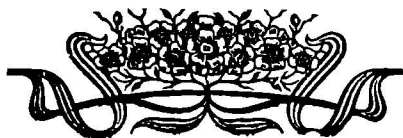
Desigur, că nu se poate cere niciunui guvern să treacă dela parodia din trecut, la idealul de perfecțiune. E greu într'o țară agricolă ca a noastră, de lentă respirație, să creiem pepiniere de oameni noi. Dar totuși, ei se formează dacă sunt ajutați.

Ceeace trebuie deci pentru promovarea muncii și ridicarea ei în cultul mulțimilor, este prețuirea ei reală și mai ales întronarea unui adevărat patriotism al muncii și economiei naționale.

Trbuie să dispară disproporția între munca brațelor românești, plătite cu atâta trudă, dar atât de depreciață, față de produsul industrial al streinilor și străinismului, atât de bine organizat pentru speculă, prin complicitatea unor anumiți interesați și atât de mult ocrotit de trusturile cu capital românesc.

Când Înaltul Patriarh și guvernul pe care-l prezidează, vor isbuti să soluționeze cu înțelegere și patriotism aceste adânci neajunsuri ale vieții noastre economice, atunci cu adevărat și munca românească, redevenind productivă pentru țără-nime, va reîntra în cultul pe care l-a avut întotdeauna în sufletul românilor și va fi totodată și isvorul dorit de propășire și belșug pentru nația noastră, iar nu numai pentru străinismul pe care l-a îngrășat până acum.

G. LUNGULESCU

SPRE ZĂRI DE PACE ȘI LUMINĂ

De mult de tot, în adâncimi de bătrâne vremuri, când năpraznica furtună amenința patria, dela coarnele plugului a fost chemat strămoșul Cincinat, să scape Roma și civilizația de pustiire și de moarte.

Și azi, când văzduhul posomorît miroase a praf de pușcă și popoarele pământului se clatină în adâncii lor așezare, când visul păcii e luminat de mii de guri de foc și când țara noastră, mândră și binecuvântată, este bătută de vânturi rău prevestitoare, azi, în clipe de sbucim și frământare adâncă, Marele Conducător de suflete, Inalt Prea Sfințitul Patriarh, e chemat de M. S. Regele la cârma Statului ajuns la mare cumpănă.

„E bietul om sub vremuri“ glăsuște cronicarul. Dar la mari distanțe în timp, veacuri și milenii, sunt oameni mari, trimiși de Dumnezeu, să întoarcă mersul vremii chiar și să mântuie popoarele.

Patriarhul nostru, stăpânul sfânt al sufletului românesc, este omul providențial, care va mântui neamul, smulgându-i neghina și zizaniile și îndreptându-l spre limanul mântuitor al păcii binecuvântate.

Firul vieții neamului nostru, pornit din adâncimi de glie sfințită cu valuri de sânge de martir, se suie până sus, la scaunul lui Dumnezeu și se împreună cu firul veșniciei, peste vremi și peste oameni. Și acolo sus arde neîntrerupt, în candela neamului, undelemnul credinței strămoșești.

Binecuvântată fie Toplița Transilvaniei, Betleemul neamului românesc. Mâna Celui ce s'a născut într'ansa va ști să conducă corabia românismului pe marea turburată a patimilor omenești.

Cuvântul său va fi fulger năpraznic ce va lumina pierzătorul întunerice coborît pe inimi de Români.

Cârja-I patriarhală va fi toiagul biblic, dătător de apă vie, în pustiul de ghiață al sufletelor noastre.

Stăpâne Sfinte! Privirile tuturor Românilor adevărați, se ridică spre Inalt Prea Sfinția Voastră. Tuturor ne este dragă țara asta, cu cer albastru, cu izvoare limpezi și cu minunate frumuseți și bogății, lăsate ei de Dumnezeu.

De pretutindeni însă, priviri de pradă se ațintesc spre noi și scrâșniri de dinți s'aud în întunerice. Iar în frământătura sufletului națiunii, unde trebuie să se plămădească suflet tare de români, satana a svârliț aluatul marilor frământări. Și

fierbe sufletul românesc, ca în cazanul apocaliptic al vremilor din urmă.

Pentru unirea teritorială și desrobirea fraților, a curs pârâu de lacrimi și potop de sânge pe cărări.

Ajunge atâta sânge, ajung atâtea lacrimi.

La țărnuț mărilor bătute de furtună, sunt făruri ce luminează în adâncimi de noapte.

În aceste vremuri grele, fiți farul întregului suflet românesc și-l conduceți spre înaltele culmi hărăzite lui de Domnul.

Speranța neamului e Regele și Patriarhul Țării.

Faceți, Inalt Prea Sfințite Stăpâne, să piară vraja întunecată ce s'a lăsat ca un blestem asupra liniștitului popor și pe cerul senin să strălucească blândul soare al înfrățirii și păcii binecuvântate.

„Din cartea neamului s'a întors o filă“ și bunul Dumnezeu să îndrumeze pașii noștri spre întărirea și unificarea întregului suflet românesc.

Preot ȘTEFAN FLORESCU
Frumoasa-Teleorman

MILOSTENIA

Traducere din Sf. Ioan Hrisostom

de Pr. Nic. D. Tănăsescu

„Dumnezeu a dăruit spre jertfă pe singurul Său Fiu, iar tu cel puțin o bucată de pâine nu dai Celui ce s'a dat și s'a jertfit pentru tine. Dumnezeu-Tatăl nu L-a cruțat, deși era Fiul Său adevărat, tu însă chiar și atunci când Îl vezi sdrobotit de foame rămâi nepăsător, cu toate că din cele ce sunt ale Lui trebuie să-I dai și pentru tine în-suți dai.

Ce-ar putea fi mai rău decât această fărădelege? S'a dăruit și S'a jertfit pentru tine, umblă flămând pentru tine, din cele ce sunt ale Lui dai, ca tu singur să tragi foloase, dar nici în felul acesta nu vrei să faci milostenia.

Acei care continuă să rămână și mai departe în aceeași diabolică nepăsare, deși atâtea lucruri îi îndeamnă la milostenie, nu sunt ei mai nesimțți decât pietrele?

El (Mântuitorul) nu s'a mulțumit numai cu răstignirea și moartea Sa, dar a primit să fie și sărac și strein și cerșetor și gol și întemnițat și bolnav, ca cel puțin în chipul acesta să te îndemne și pe tine la faptele milosteniei“.

(Migne 60,530).

CONFERINȚA PREȘEDINȚILOR DE CERCURI PASTORALE LA GIURGIU

Miercuri 23 Februarie a. c., s'a ținut în sala de conferințe a Protoieriei Jud. Vlașca, obicinuita conferință lunară administrativă - misionară, cu c. preoți președinți de cercuri pastorale.

P. C. Protoieru Al. Constantinescu a prezidat conferința, discutând în primul rând chestiuni în legătură cu felul de a se prezenta al preoșimii în fața istoricului eveniment al modificării constituției. Astfel P. C. Sa a indicat ca toți preoții din cuprinsul Circ. I și II-a de sub conducerea sa, să dispună din vreme ca votarea plebiscitului să înceapă în sunetele clopotelor bisericii. Personalul fiecărei parohii precum și consiliul și episcopii parohiali, să fie strănși la biserică și la orele 8 să pornească în grup spre localul de vot, demonstrând prin aceasta ordinea, cumințenia și adâncă înțelegere a momentului din partea bisericii. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât acest istoric eveniment este prezidat de însăși Inalt Prea Sfințitul Patriarh.

S'a trecut apoi la altă ordine de idei. S'a discutat problema cercurilor pastorale, atât de mult desbătută în ultima vreme. S'a ajuns la concluzia ca să se îndeplinească ultima decizie a Sf. Arhiepiscopii: să se țină numai de patru ori pe an, și anume în zilele naționale, indicate prin ordinul circular.

S'a fixat ca în timp de iarnă ședința să înceapă la orele 2 p. m., iar în timpul verii la orele 4 p. m.

S'a hotărât apoi ca la fiecare ședință să se facă la început slujba vecerniei, care este atât de puțin cunoscută de către credincioși.

S'a stabilit deasemenea limitarea cercurilor pastorale la patru parohii spre a se putea ține în fiecare parohie câte o ședință în fiecare an.

Programul ședinței se va alcătui în colaborare cu școala primară, avându-se în vedere însă ca să predomine partea religio-misionară, spre a nu se depărta de scopul inițial al cercurilor.

S'a hotărât apoi ca fiecare parohie să desvolte o acțiune proprie misionară, după cerințele spi-

rituale, locale, în cadrul ședințelor duminicale. S'a accentuat, cu alte cuvinte, că tot parohia rămâne celula de bază a acțiunii misionare și mântuitoare. Să se facă mai întâi o pregătire serioasă și o inițiere a credincioșilor în punctele de credință și apoi să se treacă la cetirea Sf. Scripturi, explicată, însă, punct cu punct de către preot.

Inspectarea învățământului religios din școala primară se va face până la creerea unor organe speciale de control, de către preoții președinți de cercuri pastorale, cari vor observa programa după care s'a predat, precum și absențele și vor încheia procese-verbale pe care le vor înainta cu raport oficiului protopopesec.

C. președinți de cercuri vor observa în ce măsură c. preoți s'au conformat ordinului de a înființa cor bisericesc cu copii dela școala primară și dacă li se dă sau nu de către cântăreți un concurs efectiv în această direcție.

S'au desemnat circumscripțiile în care vor activa noii preoți misionari ai Protoieriei. S'a schițat cu această ocazie și un program, asupra căruia rămâne să mai reflecteze c. preoți misionari spre a-l adapta cerințelor spirituale ale fiecărei circumscripții. Se va avea în vedere în primul rând înființarea și funcționarea bibliotecilor parohiale, precum și a școlilor de catehizare pentru adulți și maturi.

S'au mai discutat apoi diferite chestiuni de administrație parohială, după care P. C. Protoieru Al. Constantinescu, încheind, ridică ședința, urând tuturor spor la muncă și îndeplinirea conștiințioasă a ordinelor chiriarhale.

Pr. G. I.

TURBURAREA RELIGIOASĂ A SATELOR

E îmbucurător faptul, că în lumea satelor se vede tot mai des o mișcare religioasă. Biserica creștină ortodoxă a chemat mulți tineri teologi sub omoforul sfinților episcopi, i-a preoțit și i-a trimis în țară. Acești preoți tineri lucrează cu entuziasm în ogorul Domnului Iisus Hristos. Iți este mai mare bucuria, când vezi preoții în școală, în biserică, în ateneele populare, în căminele culturale, în școlile duminicale și ori unde prezența lor e necesară.

Dar ici și colo munca acestor misionari ai lui Hristos e ținută în loc de atacurile tot mai îndrăznețe ale unor oameni ce s'au despărțit de ortodoxie și nu și-au găsit loc decât în rândurile sectanților.

Lumea satelor și chiar a orașelor noastre e turburată foarte des de musafiri nepoftiți, cari critică așezămintele bisericii ortodoxe și laudă ideile eretice.

Nu înțelegem deloc lupta asta dintre frați. Este o luptă folositoare pentru țară? Nu cred. Este o luptă criminală care prin distrugerea credinței urmărește să ne distrugă țara.

Un răspuns categoric ar putea să ne dea foștii miniștrii ai cultelor, care cred că sau ocupat serios de această dificilă problemă.

Cel ce scrie aceste rânduri, crede că înmulțirea satelor din Țara noastră, nu se datorește bisericii ortodoxe.

Altele sunt pricinele care au ajutat la dezvoltarea lor.

Deacea noi cei ce am fost crescuți în fumul de tămâie al bisericii ortodoxe, ne-am ridicat glasul întodeauna când s'a ivit răul și am adus la cunoștința conducătorilor vremelnici, orice lovitură dată așezămintelor creștinești.

Glasul nostru însă, nu a fost luat în seamă și iată România celor 800.000 de eroi, este turburată de agenții zecilor de secte, care omoară și desbină zeci de mii de suflete românești și creștinești.

Dacă ar învia eroii noștrii, ne-ar blestema cu glas de foc, pentru slăbiciunea noastră.

Am biruit cu armele pe dușmanii neamului nostru, dar ne-au desbinat cu minciunile sectelor lor.

Loviturile sectare deși multe, toate sunt îndreptate numai împotriva bisericii dominante și a statului Român.

Aceste lovituri sunt date după un plan dinainte întocmit, de către vrăjmașii neamului românesc.

Dușmanii pe care i-am biruit ieri cu armele și cu jertfa scumpă a eroilor noștrii, vin azi să ne atace sub forma religioasă. Ei știu, că sufletul neamului e legat strâns de religia creștină ortodoxă. Viața sufletească a neamului nostru, stă ca un spin în ochii celor ce vor să ne-o înve-nineze. Pentru acest motiv, sectanții vor să ne slăbească credința. Mâna inamicilor o simțim în toate acțiunile sectanților.

Grăirea de rău a preoților și a bisericii creștine, nu e făcută pentru fericirea neamului românesc. Dar ei uită că preoții ortodocși sunt ridicați din însăși inima poporului român. Și e un bine pentru Țară și Rege, că preoții cei mai mulții sunt fii țăranilor români.

Preoțimea ortodoxă născută și crescută în inima satelor, cunoaște durerile și nevoile neamului nostru Deacea și lucrează cu spor după îndemnul tânărului nostru Rege, pentru ridicarea culturală a poporului român. Cunosc aceste lucruri și dușmanii noștrii. Dar nu se lasă.

Se știe că în țară avem: Catolici, Luterani, Calvini, Mozaici, Mahomedani și alții, dar la nici unii din ei nu bat sectanții ca la ortodocși. Și deși nu pot ferici nici pe cei ce i-au rătăcit cu ei, totuși se bucură că au băgat zăvanie între frați. Le pare bine că au rătăcit măcar pe unii, ca să facă și să înțeleagă adevărul și pe alții.

Dau un exemplu tipic: „In satul X sunt doi frați, Emanoil și Marin. Zece ani de zile au mers pe aceiaș potecă în fiecare Sâmbătă în casa de adunare a adventiștilor de ziua șaptea. După zece ani, Emanoil se retrage dela adventiști și trece la reformiști. Locuiesc într'aceiaș curte, beau apă dela aceiaș fântână, citesc aceiaș Biblie. Nici unul nu se ceartă cu celălalt pentru credință. Dar amândoi se uită cu jînd peste gardul ortodocșilor, ca să-i facă prozeliți!”

Ei bine! în interesul cărui scop se face propaganda aceasta?! În interesul cărui neam se face dasbinarea și împerecherea aceasta? Cui folosește lupta aceasta dintre frați? Neamului Românesc?! Nu cred.

Nu voi răspunde cu aceste întrebări. Cetitorul să ia aminte, să judece și să facă fiecare ce poate ca să nu cadă și alții în aceste curse drăcești.

Conducătorii noștrii sunt rugați să ia măsuri, ca să nu asistăm la turburarea religioasă a satelor.

Preot DANIL A. ILIESCU

Belitori, Teleorman.

INSTRUCȚIA PREMILITARILOR

Când este bine să se facă? Duminica, așa cum o avem acum, sau în altă zi de peste săptămână?

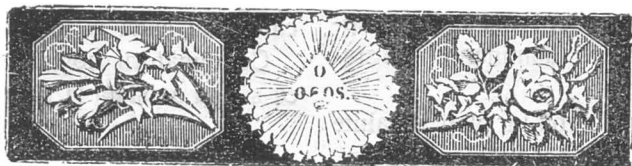
Problema aceasta trebuie să preocupe Biserica, deoarece nu este de puțină importanță. Fără ocol spunem, că nu este bine să se facă Duminica, pentru că Duminica este sărbătoarea oficială a Bisericii. Ea este ziua liturgică și de odihnă, consacrată oficial de biserică. În această zi, toți fiii buni ai bisericii trebuie să suspende munca trupului și să se îngrijească de mântuirea sufletului, participând la jertfa liturgică. Se va spune însă: premilitarii tocmai că iau parte regulat la sf. slujbă și ascultă și predica zilei. Dar să nu se uite un lucru: că pentru biserică și credincioși, nu atât participarea obligatorie la jertfa liturgică, cum este cazul cu premilitarii, valorează, cât mai ales participarea spontană și de bună voie. Aceasta valorează mai mult și chiar mult de tot. Adică motivul lăuntric, convingerea personală și dragostea aprinsă, iar nu coercițiunea exterioară și porunca comandantului. Dacă Duminica, spre exemplu, într-o biserică oarecare, ai să găsești asistând la sf. liturghie, zece enoriași veniți de bună voie, spontan și din pură dragoste și nouăzeci de premilitari, desigur veniți din poruncă și numai simplă poruncă, atunci întreb, poate zice și conta acea biserică, că enoriașii ei sunt evlavioși și pătrunși de credință?

Duminica voim să fie zi de odihnă, în care munca trupului să fie suspendată pentru toți oamenii. Și pentru școlari, și pentru premilitari, și pentru funcționari și pentru muncitori. Însfârșit pentru toate vârstele și categoriile sociale. Omul să fie liber cu adevărat de orice muncă fizică obligatorie, ca astfel inițiativa de a merge la biserică, să fie liberă și spontană, din dragoste și credință.

În consecință, pentru ca biserică să nu se simtă deloc jenată în acțiunea ei și lovită, desigur fără vrere, în interesele ei, ar fi bine, cred, ca instrucția premilitarilor să nu se mai facă Duminica, ci în altă zi de peste săptămână.

Aș propune Joia după amiază. Și iată pentru ce. Joia de dimineață este oarecum ziua străjeriei. Joia după amiază însă învățătorul este liber, cursurile fiind suspendate! Cum însă învățătorul este și comandantul subcentrului premilitar, fiind liber Joia după amiază, ar putea face instrucția premilitarilor. Joia ar fi dar ziua închinată tineretului; de dimineață exerciții de străjeri cu școlarii, iar după amiază instrucție cu premilitarii. Ar deveni astfel Joia zi de străjerie și premilitărie, iar Duminica ar rămâne ceea ce este și trebuie să fie: zi liturgică oficială a Bisericii. Adică cu adevărat zi de sărbătoare religioasă creștină.

Preotul ILIE DUMITRU
Verbila-Prahova

C R O N I C A I N T E R N Ă

MIȘCAREA MISSIONARĂ IN PROTOPOPIA CIRC. I. TURNU - MĂGURELE

Cununia a 35 perechi concubinari, în Parohia Piatra

Una din relele ce bântue satele noastre este și combinajul, adânc dăunator familiei și vieții religioase parohiale. Un preot ce luptă cu vrednicie pe terenul misionar, nu se poate da în lături de a duce lupta și contra aceloră dintre creștinii noștri, care ignorează cu știință datoria de a merge la Sf. Biserică și de a primi Sf. Taină a Cununii.

Acest lucru l-a înțeles vrednicul preot paroh Victor Ulmeanu și tovarășii săi: Pr. Traian Banciu și Anastase Popescu, care au știut să trezească în suflete datoria lor de a viețui cu cinste și a hotărâ 35 de familii ce de ani trăiau în concubinaj, să vină la biserică și să primească Sf. Taină a cununiei Duminică 27 Februarie a. c. Cununia acestor perechi s'a făcut odată, cu un fast deosebit.

Un spectacol demn de admirat. Bătrâni, cu peri albi, bărbați și femei în vârstă, plini de umilință, cu evlavie și cu bucurie veniseră din vreme ca să primească, ceiace nu ceruseră până atunci, binecuvântarea bisericeii pentru legătura lor.

Au oficiat, Pr. Protopop Metodie Popescu, înconjurat de preoții: Victor Ulmeanu, Scarlat Georgescu, Anastase Popescu, Gheorghe Marinescu și Traian Banciu. Slujba săvârșită cu multă simțire, la care a răspuns corul bisericeii, condus de dl. Gheorghe Constantinescu a impresionat adânc pe asistenți.

La sfârșit a vorbit cu multă simțire pr. Protopop Metodie Popescu, care a arătat sfințenia căsătoriei și greul păcat al desfrânării. Dă frumoase povești de viețuire a noilor căsătoriți.

Trebue să arătăm cu această ocazie că parohia Piatra are unul din cele mai bune coruri din județ. Poate cânta cu cinste în orice catedrală, așa precum a și cântat în Catedrala Sf. Haralambie din T.-Măgurele.

La oficierea acestei solemnități a luat parte și D-na și Dl. Colonel Mihail Ștefănescu, Prefectul Județului, care a ținut ca cu prezența sa să cinstească munca preoților din parohia Piatra și să arate sătenilor, că autoritatea se bucură când vede creștinii îndreptându-și viața după poruncile Sf. Noastre bisericeii.

Muzicant desăvârșit, a găsit cuvinte de frumoasă apreciere pentru chipul cum s'a prezentat corul bisericeii.

Un număr mare de enoriași au ținut să asiste la această solemnă oficiere și cu bucuria lor să mărească bucuria zilei, în care 70 de suflete, lepădând păcatul, primeau binecuvântarea pentru viețuirea lor.

Preoții, care au privit pe cei 70, urmași de nuni, plecând la casele lor, cu ochi sclipind de bucurie, au primit îndeajuns plata osteneții lor. A fost clipe de adâncă mulțumire sufletească, care nu se întâlnește deseori în viață.

Toată lauda preoților care au muncit cu râvnă la trezirea acestor suflete pentru împlinirea datoriei lor de creștini ortodocși.

MASA COLEGIALĂ DIN PALATUL PATRIARHAL

Duminică 6 Martie 1938, I. P. Sf. Patriarh a invitat pe colegii I. P. Sf. Sale la o masă care a avut loc în palatul patriarhal.

Au participat D. D.: general *Artur Văitoianu*, ministru, secretar de stat, *Dr. Alexandru Vaida Voevod*, ministru, secretar de stat, *Prof. Nicolae Iorga*, ministru, secretar de stat, *Dr. C. Angelescu*, ministru, secretar de stat, *Al. Lapedatu*, președintele senatului, *N. N. Săveanu*, președintele adunării deputaților, *Dr. Voicu Nițescu*, ministrul muncii, *Prof. Gh. Ionescu-Sisești*, ministrul agriculturii, domeniilor și cooperăției, *Victor Iamandi*, ministru educației naționale și ad-interim la culte și arte, *Armand Călinescu*, ministru de interne, *C. Angelescu*, ministrul lucrărilor publice și comunicațiilor, *General Ad. Paul Teodorescu*, subsecretar de stat la ministerul apărării naționale, *M. Vlăchide*, secretar general al Președinției, *Pr. Gr. Antal*, secretarul Președintelui consiliului de miniștri, I. P. Sf. Patriarh și *V. Dudu*, secretarul I. P. Sf. Patriarh.

D. general A. Văitoianu a toastat în numele colegilor săi, exprimând sentimente de adânc respect și grațitudine.

„Venind la cârma guvernului V'ați lăsat — Inalt Prea Sfințite — viața pașnică și liniștită în schimbul unei vieți zbuciumate pentru a răspunde Inaltei chemări și unor împrejurări vitrege“. Ii urează după aceea sănătate și Viață lungă.

Cuvintele calde ale distinsului militar și orator

au fost ascultate într'o tăcere profundă. D. profesor N. Iorga își îndreptase doi ochi mari, cercetători și scrutați asupra domnului general, fixându-l, fără aproape să clipească, voind parcă să pătrundă pe urmele gândurilor prefăcute în cuvinte tocmai la izvorul lor în adâncul nepătruns al sufletului pentru că să-l înțeleagă și mai bine pe distinsul bărbat; așa de mișcat era.

Plăcut și vădit impresionat, ca toți cei de față, I. P. Sf. Patriarh răspunde spunând următoarele:

DOMNILOR COLEGI,

Dacă eu stau astăzi, în fruntea D-voastră — ca Prim Ministru, aceasta se datorește următoarelor întâmplări: Întâi bătrânețele cu barba albă și părul cărunt ce-l am, au pretutindenea atât în lumea cultă, cât și în cea simplă o anumită prerogativă indiferent de valoarea personală a celor ce le poartă. Al doilea este iubirea și respectul ce toți îl datorăm Tronului și Regelui și peste tot principiile de autoritate. O țară disciplinată și un popor, ce se respectă, trebuie să aibă autoritate, care la noi nu poate fi altul decât Regele, o armată, un jurământ, un conducător, fără de care nu avem disciplină și ordine înlăuntru și respect în afară. Al treilea iubirea de țară și neam, m'a îndatorat să mă supun dorinței factorului suprem, care are dreptul mai ales în zile mai critice chiar a comanda, iar noi avem datoria a asculta și să punem la dispoziția Tronului ceea ce avem mai bun, în scopul de a sluji țara și neamul cum credem și avem convingerea că în anumite vremuri îi putem fi mai de folos.

Mulțumesc Domnului General Văitoianu, pentru cuvintele măgulitoare și doririle de bine, ce mi le-a adresat în numele său și al D-voastră — rog pe Dumnezeu să ne ajute ca atunci — când vom pleca dela locurile de răspundere — să avem mulțumirea, că ne-am făcut datoria cum am știut mai bine.

Să trăiți !"

După masă cei prezenți au trecut în sala „Miron I" unde au rămas până la ora 3, discutând în grupuri diferite chestiuni.

V. DUDU.

ADMINISTRATIVE BISERICEȘTI

Vacanțe

Preoți

Parohia *Bălteni*, circ. III Dâmbovița; 434 familii cu 1930 suflete; două biserici, una parohială iar cealaltă filială; casă parohială; sesie: 8 $\frac{1}{2}$ ha biserică parohială, 2 $\frac{1}{2}$ ha, biserică filială; filiala pe cale de a deveni parohie.

Cântăreți

In circ III Vlașca:

1. Postul I dela biserică Sf. Filofteia din Ploești.
2. Postul I și II dela parohia Strâmba de sus — Vlașca.

3. Postul II dela parohia Novaci, din circ III. In circ. II Priboeni-Muscel:

1. Postul I și II dela parohia Băjești.
2. Postul II dela parohia Budișteni.
3. Postul I și II dela parohia Călinești.
4. Postul I dela parohia Ciulnița-Eustatiade.
5. Postul II dela parohia Ciulnița Prudenii.
6. Postul I și II dela parohia Colibași.
7. Postul II dela parohia Dobrești.
8. Postul II dela parohia Drăghicești.
9. Postul II dela parohia Golești.
10. Postul II dela parohia Gorganii-de-Sus.
11. Postul II dela parohia Hartiești.
12. Postul II dela parohia Leordeni.
13. Postul II dela parohia Mircești.
14. Postul II dela parohia Râncăciiov.
15. Postul II dela parohia Stâlpeni.
16. Postul II dela parohia Ștefănești.
17. Postul II dela parohia Furculești.
18. Postul I și II dela parohia Vălenii-Podgoria.
19. Postul I și II dela parohia Voroveni.
20. Postul II dela parohia Vrancești.
21. Postul I și II dela parohia Ciocănești.
22. Postul II dela parohia Vierșul.
23. Postul I și II dela parohia Vultureștii-de-Sus.

CĂRȚI

D. ȘTEFĂNESCU-VĂLEANU: MATIA, roman. În literatura noastră, sunt puține cărțile cari ținesc să creeze personaje în cadrul preocupărilor religioase-misionare, cu scop edificator moral.

Între acestea vom aminti „Popa Tanda" de Slavici, apoi traducerea din rusește a operei: „In slujbă adevărată" de Potapenko, sau „Roxana", de Gala Galaction.

În ultimul timp, a apărut cartea „Matia", pe care autorul o întitulează roman, și care tratează ideia zelului pastoral, întruchipată într'un preot model, Matia. Acest preot, ajutat sub raport material, de o proprietăreasă, din parohie, isbutește să facă adevărată operă misionară.

Tendința cărții este constructivă și conținutul ei patetic și interesant. Credem că poate fi cercetată cu real folos de orice creștin.

C. N. S.

C R O N I C A E X T E R N Ă

Spania îndurerată

Intr'o țară unde nu există autoritate, ororile nu pot fi înfrânte și ele se țin lanț. Faptul că nu există cult religios în Spania republicană, arată până la evidență absența totală a libertăților.

Mexicul, unde s'au produs numeroase asasinări de preoți și unde se caută să se „raționeze“, dacă s'ar putea spune, cultul, nu a împins atât de departe ca în Spania roșie persecuțiunile și intoleranța religioasă.

În Rusia, cu toată mascarada ateștilor, călugării tot mai circulau pe străzile fief-ului central al Kominternului și lângă mausoleul lui Lenin alături de Kremlin pe care era scris: „Religia este opium pentru popor“, capela „Maicii Domnului“ își deschidea larg ușile pentru ca să primească valul de credincioși osteniți și obidiți. În Spania roșie, dela 19 Iulie 1936 nimeni n'a mai văzut un cleric în costum preoțesc; nimeni n'a mai cetit în ziare anunțuri mortuare cu Crucea în frunte. Acolo se petrece un fapt fără precedent în istorie. Practica religioasă nu mai există.

Nu s'a văzut un alt atentat mai grav în contra libertății de conștiință dealungul veacurilor și nici o infracțiune mai flagrantă la propria Constituție a acestei țări al cărei art. 27 precizează: „Libertatea conștiinței precum și dreptul de a profesa și practica o religie, oricare ar fi ea, sunt garantate pe teritoriul național“. Zona roșie este țara cea mai puțin liberală din lume, lucru curios, ea fiind în realitate într'o complectă contradicție cu doctrina pe care-o trâmbița proletariatul. Furia iconoclastă s'a dezlănțuit ca un uragan cotropitor asupra bisericilor, etc. Ca și în Rusia, bisericile au fost transformate în închisori și grajduri, după ce au fost jefuite. Multe dintre ele au fost distruse pentru totdeauna. Asasinatele se țin lanț.

Spaniolii cari au căzut în ghiarele marxismului știu mai bine ca oricare alții, din propria lor experiență că ceea ce oferă comunismul nu face parte decât din domeniul fanteziei unui creier bolnav. Singura cucerire a „proletariatului învingător o constituie viața plină de neliniște și de mizerie, care se ascunde după draperiile fermecate.

Revoluția a îmbogățit pe câțiva indivizi, cari trecând ca stăpâni ai jafurilor, afundă masele într'o sărăcie vertiginoasă ce duce în prăpastia disperării.

În Spania roșie nimeni nu mai îndrăznește să vorbească despre paradis. Se vorbește numai de

resemnarea, suferințele și sacrificiile impuse de război și cari, după ei, vor fi impuse pe urmă și de revoluția mondială. Nimeni nu mai îndrăznește să spună că revoluția va aduce fericirea poporului. Anarhistul Garcia Olivier, căruia i se încredințase conducerea ministerului justiției, anunțase lucrătorilor că situația de invidiat și privilegiată de care se bucuraseră în timpul capitalismului era un lucru care aparținea trecutului și că în viitor viața pentru ei va fi grea.

Dar, pe lângă aceasta, primul lucru pe care l-a distrus maxismul a fost spiritul. Din această cauză toate valorile spirituale fug din Spania roșie. Din punct de vedere economic Spania și-a irosit toate puterile și este amenințată de mizerie. Și starea aceasta nu poate fi trecătoare ci va dăinui până ce va fi reîntronată ordinea și morala de regimul naționalist, care luptă cu crucea 'n frunte.

Sub marxism situația nu se va mai schimba și roșii nu îndrănesc să spună că după război perspectivele vieții ar fi mai bune. Poporul este redus la sclavie. Iată contrastul între cele două lumi din Spania. Căci mizeria este suportabilă, sacrificiul este plăcut când el este făcut pentru un scop spiritual, când este impus de ceea ce Bergson numea reacțiunea biologică a speței contra egoismului pur. Dar nu se pot concepe sacrificii fără idealuri cari să se justifice, fără speranțe și fără putința de liberare. Și un popor nu va face niciodată de bună voie sacrificii de felul acesta.

V. DUDU

Aromâni din Albania la studii teologice în România

După război, biserica ortodoxă albaneză a trecut printr'o criză de ordin administrativ care s'a resfrânt asupra tuturor laturilor vieții sale religioase.

Criza aceasta care avea substraturi politice și ingerențe țarigrădene și de care a voit să profite biserica romano-catolică făcând o propagandă puternică, a trecut; conflictele s'au aplanat. Și putem spune cu mândrie, că după cum a salvat patriarhia Țarigradului în 1922, prin I. G. Duca, la conferința dela Lausanne, tot astfel și acum, I. P. Sf. Patriarh Miron a salvat biserica albaneză, intervenind cu energie la patriarhul Țarigradului, care nu voia să cedeze câtuși de puțin din pretențiunile sale.

După restabilirea păcii interne și după reluarea

legăturilor de firească prietenie cu bisericile ortodoxe surori, sf. Sinod albanez lucrează la organizarea bisericii sale sub toate raporturile.

Dar cum în Albania viețuiesc mulți români, I. P. Sf. Patriarh Dr. Miron s'a gândit să le dea o slujbă în grai românesc pentru întărirea conștiinței lor religioase și naționale. În cadrul acestor preocupări, au fost trimiși din Albania șase aromâni — având vârsta între 10—15 ani — cari au fost repartizați, ca bursieri — încă din 1937 — la Seminariile: central (București), Iași, Roman, Chișinău, Buzău și Râmnicul Vâlcea. I. P. S. Cristofor, mitropolit de Tirana și Durazzo și arhiepiscop a toată Albania, a arătat toată sollicitudinea față de acești tineri: — Procop Deri, Lazăr Daca, Toli Tănase Papapavli, Menela Goga, Costache Șandru și Crisant Ghiogu exprimându-și chiar I. P. Sf. Sa dorința ca viitorii preoți ai românilor ortodocși din Albania să fie pregătiți în școlile noastre teologice din țară. Acești șase tineri aromâni sunt fiii a șase familii în care domnește duhul creștin, cinstea și evlavie. Așa mi s'a spus și de acest adevăr m'am convins personal datorită următoarelor împrejurări:

După sosirea lor la București, tinerii aceștia au fost trimiși la palatul patriarhal de legațiunea albaneză. Fiindcă până la repartizarea lor și îndeplinirea formalităților necesare era neapărată nevoie ca să mai rămână câteva zile în București, m'am gândit că era un prilej fericit să cunosc atmosfera căminelor noastre. Ca atare am repartizat pe patru dintre ei la următorii preoți din capitală: Protoereii Stoica Ionescu și Gh. Georgescu-Silvestru, Pr. Panait Bedreag (Iancu-Nou) și unul la dascălul Pavel Popescu dela biserica Iancu Nou.

Copiii nu știau românește, dar în timp de o săptămână fiecare dintre ei și-a însușit o seamă de cuvinte și s'au arătat foarte silitori. S'au atașat atât de mult de familiile cari i-au găzduit încât la plecare au plâns și scriu neconținut vești de pe la seminariile unde studiază.

Primii trei aromâni sunt chiar fii de preoți, iar ceilalți fii de negustori înstăriți.

Cinci dintre ei au terminat cursurile școlii primare din Albania iar Ghiogu Crisant are și trei clase de școală normală.

După ce vor termina cursurile seminariilor din țară, tinerii aceștia vor putea păstori în bisericele aromâne din Albania unde vor fi hirotonisiți de însuși I. P. S. Mitropolit Cristofor.

În afară de acești tineri, mai este la București un student teolog aromân din Albania d. Gheor-

ghe Zoza, bursier al Sf. Patriarhiei ortodoxe române. După ce a fost primit în internatul teologic, Dl. G. Zoza mi-a trimis următoarea scrisoare:

Stimate Domnule Secretar,

Au sosit șase băieți din Albania; acestea au fost cuvintele prietenului meu, când a dat buzna în camera mea. Nu l-am întreat cum și cine a fost inițiatorul. Am stat tăcut și m'am gândit la țara de unde veneau și de unde am venit și eu. Mi-aduc aminte că mare mi-a fost mirarea când am intrat la hotarul României Mari, a țării mele mumă. Vedeam grâncerii, îi ascultau când vorbeau și mi se părea că seamănă cu limba pe care mama mi-o vorbea acasă și care n'avea nicio asemănare cu limba albaneză. Oare eu visez? Albanezii în mijlocul cărora m'am născut, vorbesc cu totul altfel și nici un cuvânt din limba lor nu se aseamănă cu limba mea.

Aici o bucurie pe neașteptate m'a cuprins și inima bate, parcă vrea să-mi spargă pieptul. Atunci m'am gândit cu drag la sârmana mea bunică, ce mă ținea pe genunchi, și-mi vorbea de o țară departe, cu numele Valahia. Citesc în ochii copilașilor și pe fața lor, că același lucru se petrece și în sufletele lor și nu mă slăbesc cu întrebări de țara lor mumă. Pentru ce au venit, cine i-a adus, care este rostul lor? Preoții în Albania erau sfințiți de episcopii greci și predica în limba greacă, astăzi de episcopii albanezi și slujesc în limba albaneză. Nimeni nu s'a gândit până acum la românii de acolo, pentru a le da posibilitatea a se închina în limba lor maternă.

Toți sunt ocupați cu alte chestiuni pe care ei le cred mai interesante, decât această mână de oameni rătăciți, prin meleagurile străine.

Dar, este cineva care nu doarme, veghează, stă cu ochii în patru, și deși ocupat mai mult decât toți, s'a gândit și la ei. Căci, oricât de departe ar fi, pentru El sunt aproape. Acesta este I. P. S. Sa Patriarh Dr. Miron, Tatăl sufletesc al Românilor de pretutindeni.

La apelul pe care l-a făcut I. P. S. Sa, prin legația română din Albania, românii au răspuns cu bucurie imediat, s'au despărțit de copilașii lor și i-au încredințat I. P. S. Sale. Doi din ei sunt fii de preoți. Unul este fiul lui Popa Cozma din orașul Berat și celălalt al lui Popa Gheorghe din Caraia; ambele orașe sunt centre românești. Ce bucurie pe părinți de norocul copiilor cari vor învăța în limba maternă, de care ei n'au avut parte. Protretul I. P. S. Sale va fi icoană scumpă pentru ei.

Iată într'adevăr, o inițiativă sfântă românească, iată încă o dovadă pe lângă multele altele de patriotismul I. P. S. Sale Patriarhului Miron.

GHEORGHE ZOZA.

Credem că acest prim pas va forma una din zalele lanțului care va lega — din punct de vedere bisericesc și național pe românii din Albania de patria mamă.

V. DUDU
Secretar Arhiepiscopesc

ALEGEREA NOULUI PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE SÂRBEȘTI

În ziua de 21 Februarie cor., a avut loc în Jugoslavia alegerea noului patriarh al bisericii ortodoxe sârbești, în persoana P. S. Mitropolit Gavril Dojici, al Muntenegrului.

Noul patriarh este născut la 17 Mai 1881 în localitatea Vrouți, din Muntenegru și face parte dintr'o veche familie de preoți. După terminarea studiilor primare la mănăstirea din Moracia, și-a manifestat de pe atunci dorința sa de a fi preot. Cursul secundar l-a făcut la Belgard, urmând apoi cursuri seminariale la Prizren și la Constantinopole. A studiat apoi ca bursier la Inalta Școala Teologică din Atena.

La 26 Februarie 1900 a fost făcut călugăr la Prizren, pentru ca peste o zi să fie ridicat la rangul de duhovnic, iar peste o săptămână, la rangul de stareț.

În 1909 și-a susținut cu succes la Atena teza sa de doctor în teologie. Apoi a fost numit arhimandrit la patriarhia din Constantinopole, în 1919, a fost numit mitropolit de Rachka. După terminarea războiului balcanic, când s'a înființat episcopia de Peci, a fost numit episcop aci, fiind instalat solemn la 6 Decembrie 1913.

A participat ca voluntar la marele război în armata muntenegreană, unde a organizat serviciul Crucii Roșii. Cu prilejul ocupării de către vrăjmași a Peciului, actualul Patriarh a fost internat în Ungaria.

După eliberarea națională, a făcut parte ca deputat din marea adunare națională dela Podgorița, fiind numit în fruntea delegației care s'a dus la Belgrad pentru a anunța hotărîrea relativă la unirea Muntenegrului cu Serbia.

La 17 Octombrie 1920 a fost ales mitropolit al Muntenegrului cu reședința la Cetinge.

Numirea episcopului Gavril Dojici ca patriarh al bisericii ortodoxe sârbești a fost primită cu mare bucurie în Regat. În adevăr, noul patriarh este una din cele mai eminente personalități ale bisericii ortodoxe și este foarte popular nu numai pentru serviciile aduse bisericii, ci și pentru cele aduse întregului popor iugoslav, prin activitatea sa națională înainte, în timpul și după războiul mondial.

Ca șef spiritual al muntenegrenilor, episcopul Gavril Dojici s'a dedicat în întregime unirii lor cu Serbia, patria-mamă, fapt care i-a atras res-

pectul unanim al sârbilor și al muntenegrenilor.

Noul patriarh a fost pe de altă parte unul din cei mai buni prieteni și unul din cei mai apropiați colaboratori ai răposatului Patriarh Varnava. (Presa)

INFORMAȚII

Ortodoxismul își recâștigă autoritatea în Rusia

VARȘOVIA. — De un timp încoace se poate observa o sporire a influenței bisericii ortodoxe în unele regiuni din Rusia Sovietică.

Astfel la Smolensk numărul botezurilor crește neîncetat și autoritățile se gândesc la posibilitatea de a opri aceste manifestări de credință religioasă.

Invățătorii și redactorii ziarelor locale au refuzat să asculte de ordinele ce le primeau de a combate această revenire la credință.

Fapt pentru care au fost amenințați cu pedepse aspre, pentru violarea art. 124 din Constituția sovietică, care prevede că lupta contra religiei este una din îndatoririle tineretului comunist.

Severe măsuri pentru respectarea repausului duminical.

În urma sesizării Sf. Sinod și Consiliul central bisericesc, ministerul Muncii a făcut cunoscut ministerului de Interne, că legea pentru reglementarea repausului duminical nu este respectată de întreprinderile comerciale și industriale din țară.

Intrucât constatarea contravențiilor se face și de organele administrative și polițienești, prevăzute de art. 25 din menționata lege, ministerul de Interne a dispus ca organele în subordine să ia măsuri pentru respectarea legii, dresând procese-verbale contraveniențelor.

Se atrage deasemenea atențiunea că — potrivit dispozițiilor art. 28 din lege — în cazuri de abateri, stabilimentele pot fi închise pe tot timpul zilei de repaus duminical, iar aceia cari, cu știință, tolerează abaterile, vor fi sever sancționați.

Ecoul pastorelei I. P. S. Patriarh

I. P. S. Patriarhul a trimis o pastorală către credincioșii plugari din întreaga țară care va fi citită de preoți în sala cea mare din Comună.

Am citit-o și noi — cu luare aminte, cu emoție : e de o înaltă frumusețe și în domeniul sufletului și în acela al practicului, în formele expresiei de patriarhală, biblică simplitate.

Din înălțimea înaltei sale situații eclesiastice și laice, din înălțimea spirituală a amvonului, I. P. S. S. Patriarhul face un călduros apel către plugari, către țărâtimea noastră, în acest frumos început de primăvară, a cultiva brazda strămoșească cu dragoste și stăruință.

I. P. S. Sa vorbește cu accente profetice „de sfânta datorie a brazdei“.

Un suflu de inspirație curată, înălțătoare, se revarsă ca o adiere de primăvară din această pastorală peste ogorul sufletesc al țărâtimei noastre care, suntem convingși va face să rodească câmpul și țarina satului.

S'a dus, de-apururi duhul cel rău, care până eri îndemna țărâtimea să se dedea altor îndeletniciri — cum ar fi politica — pentru care nu avea nici o pregătire, streine cu totul de menirea ei în mecanismul social și în destinele neamului.

De aci încolo, țaranul va urma sfatul ce îl dă cu toată autoritatea spirituală I. P. S. Sa Patriarhul : împlinirea sfinteii datorii a brazdei, urmând drumul sănătos și rodnic al moșilor și strămoșilor lui.

„NEAMUL ROMÂNESC“

TELEGRAME

Cu prilejul instalării smereniei mele ca vicar al arhiepiscopiei Chișinăului, toate gândurile se îndreaptă cu recunoștință către Înalt Prea Sfinția Voastră mulțumindu-Vă din adâncul sufletului pentru încrederea ce mi-ați acordat și înalta cinste cu care m'ați învrednicit.

Arhiereu, EFREM TIGHINEANU

* * *

Clerul și poporul drept credincios din arhiepiscopia Chișinăului cu prilejul instalării Prea Sfințitului arhiereu vicar Efrem Tighineanu, vă roagă smerit să primiți cele mai sincere asigurări de supunere și respect, mulțumindu-vă cu recunoștință pentru alegerea făcută în scopul împăcării sale sufletești și spre slava sfinteii noastre biserici.

EPISCOPUL TIT. AL HOTINULUI

SUMARUL :

Cuvântul I. P. S. Patriarh la ceremonia promulgării noii Constituții	C.
Pastorală I. P. S. Patriarh pentru pace și frățietate	C.
Către adevăratul cult al muncii	G. Lungulescu.
Spre zări de pace și lumină	Pr. Șt. Florescu.
Milostenia	Pr. N. D. Tănăsescu.
Conferința președinților de cercuri pastorale de la Giurgiu	V. G. I.
Turburarea religioasă a satelor	Pr. Daniil A. Iiescu.
Instrucția premilitarilor	Pr. Ilie Dumitru.
Cronica internă	
Cronica externă	
Informațiuni, Telegramme etc.	

